

Tephroclystia scabiosata Bkh. Twee ♀♀ op het Heliothis-heitje. (C.)

Ino statices L. Achter het hotel. (v.W)

Schovenhorst, Putten G., Mei 1929.

J. TH. OUDEMANS.

Eene met sluipwespen bezette rups, die toch een vlinder leverde.

Er zijn, naar Dr. J. TH. OUDEMANS mij mededeelt, in de literatuur slechts weinige gevallen vermeld, dat eene door sluipwespen bezette rups, na door deze verlaten te zijn, toch nog een vlinder opleverde. Daarom achtte ik het niet van belang ontbloomt, het volgende mede te deelen.

De bij Oisterwijk gevonden en hierboven vermelde rups van *Dendrolimus pini* L., die mij door den heer SCHUIJT welwillend werd afgestaan, nadat hij ze van den vinder, één onzer Coleopterologen, had gekregen, leverde weldra een stuk of zes kleine, zwarte sluipwespjes, waaraan ik de vrijheid schonk (wat mij thans spijt!). Toch begon de rups drie dagen later – 26 Juni – zich in te spinnen en ontwikkelde zich op 17 Juli tot een mooi, vrouwelijk exemplaar van gewone grootte.

Doetinchem, Mei 1929.

H. COLDEWEY.

C. D. Sherborn en de Acarologie.

Nu ik, voor zoover in mijn vermogen was, de Acarologie tot en met 1804 doorgewerkt heb, vergeleek ik eens het Register op Deel II van mijn Kritisch Historisch Overzicht der Acarologie met SHERBORN's Index Animalium, I, 1758—1800 (publ. 1902).

SHERBORN's oogmerk was, alle diernamen op te nemen, ook nomina nuda, maar geen gelijkluidende (homonieme). De bedoeling is duidelijk: bij het geven van een naam aan een vermoedelijk nog niet beschreven, of verkeerd benaamd dier, moet men weten, of de naam, dien men wenscht te geven, reeds vroeger vergeven werd.

Van homonieme namen wordt slechts de oudste genoemd. Een voorbeeld: vóór 1805 waren 5 soorten onder den naam van *Acarus coleopratorum* beschreven; bij hem vindt men dus alleen den oudsten naam: van LINNAEUS 1758. Zelfs vindt men *Acarus marginatus* DE GEER slechts éénmaal genoemd, hoewel DE GEER zelf onder dien naam twee soorten beschrijft (Mém. Hist. Ins., v. 7. p. 133 en p. 152).

Zijne zienswijze is de juiste: hij had over de diagnosen niet te oordeelen; was daartoe ook onbevoegd. — Een paar malen wijkt hij van zijne methode af; noemt den naam tweemaal; geeft ook twee bronnen aan, zonder opgave van redenen. Enkele van die „tweede namen” waren overbodig, omdat de beide auteurs hetzelfde dier beschreven; een andermaal waren zij toelaatbaar.

Komt hetzelfde dier onder twee of meer genera voor, bijv.: *aquaticus* bij *Acarus*, *Hydrachna* en *Trombidium*, dan zijn de drie namen, terecht, opgenomen.

Echter beging SHERBORN deze, slechts ten deele vergefelijke fout: hij nam namen, die, naar zijne meening, anders gespeld zijn dan de oorspronkelijke, in de meeste gevallen niet op. Dat is gevaarlijk, omdat hij daarover niet oordeelen kan. Zoo komt in de literatuur *coleopratorum* voor als „lapsus calami” of „typographi” van *coleopratus*, maar ook van *coleopratorum*.

En, waar een auteur orthographisch juist *coleopterorum* schrijft (want, *coleopratorum* is eene niet te verdedigen cacographie!), daar nam SHERBORN den orthographisch juisten naam niet op.

In beide gevallen handelde hij m.i. verkeerd; immers, de diagnosen konden die van geheel andere dieren zijn.

En, bovendien, stel een auteur wenscht eene op kevers levende soort *coleopterorum* te noemen, om haar van de naverwante *coleopratorum* te onderscheiden; dan beging die auteur eene fout, omdat de naam *coleopterorum* reeds vergeven was; de fout is vergefelijk, immers, SHERBORN, die door den auteur geraadpleegd werd, meldt dezen naam niet.

Mijne bovengemelde vergelijking gaf een treurig beeld van m.i. onvoldoend werk.

Geen wonder. Zulk een arbeid zou slechts compleet kunnen zijn, indien hij door een groot aantal specialisten ondernomen werd; en zelfs dan nog zou hij slechts bij benadering compleet zijn.

Misschien was het van SHERBORN goed gezien, zoo min mogelijk specialisten tot medewerking uit te noodigen, daar deze in den regel zulk werk schuwen, omdat het resultaat ervan tot een groot aantal naamsveranderingen leiden moet.

Onder de genera mis ik *Blattea* MARTINI 1775 en *Hydracna* CUVIER 1800.

En onder de species (homonieme namen noem ik alleen, als zij van vroegeren datum zijn dan door SHERBORN aangegeven):

Acarus acarorum GOEZE 1780; *apendiculatus* SCHRANK 1781; *amcericanus* HERBST 1786; *aphidiidis* HOUTTUYN 1769; *aphioides* SCHRANK 1781; *aphidioidis* LINNÉ 1761; *aphidoides* FABRICIUS 1796; *aphidum* GOEZE 1783; *aphioides* BREZ 1791; *appendiculatus* DE VILLERS 1789; *aquaticum* HERBST 1787; *araneodis* GOEZE 1778; *araneoides* PALLAS 1772; *aureolarus* FABRICIUS 1796; *avicularum* DE GEER 1778 (N.B. niet *avicularium*); *avium* DE LA CHENAYE DES BOIS 1759; *casei* VALMONT DE BOMARE 1768; *cayennensis* GMELIN 1790; *coleopterorum* GMELIN 1790; *coleoptreorum* DE FOURCROY 1785; *columbarum* SHAW 1793; *columbinus* SHAW 1793; *cornutus* (Anon.) 1774; *criceti* SULZER 1774; *culicis* DE GEER 1778 (N.B. niet *cuculis*); *destructa* GMELIN 1790; *disenteriae* MANUEL 1792; *egyptius* MANUEL 1792; *fagi* RYDBECK 1758; *farinae* LINNÉ 1758; *fuscus* VALLOT 1801; *globosus* DE GEER 1778; *hastatus* GOEZE 1780; *holosericus* STRÖM 1768; *humanus* WICHMANN 1786; *ichuanae* MÖLLER 1795; *lichneis* GMELIN 1790; *lipnensis* DE VILLERS 1789; *litoralis* LANGE 1760; *lutescens* O. F. MÜLLER 1776; *lypsiensis* MANUEL 1792; *maculatus* DE GEER 1778; *miscarum* LINNÉ 1760; *muscorum* HOUTTUYN 1769; *nepaeformis* SCOPOLI 1763 (N.B. niet *nepeformis*); *neparum* GOEZE 1778; *orbicularis* O. F. MÜLLER 1776; *parasitus* DE VILLERS 1789; *phaetondis* MÖLLER 1795; *phaetontis* FABRICIUS 1775 (N.B. niet *phaetonis*); *polygonopus* PALLAS 1772; *riccinus* FABRICIUS 1787; *ruber* DE GEER 1778; *salicis* P. L. S. MÜLLER

1775; *sambuci* SCHRANK 1781 (N.B. niet *sambucii*); *scabicei* FABRICIUS 1794; *silicinus* LINNÉ 1761; *spinosus* RATHKE 1799; *subcutaneus* VALMONT DE BOMARE 1769; *tiliae* FORSSKÄHL 1787; *velutinus* O. F. MÜLLER 1776; *zostera* MANUEL 1792.

Volgens SHERBORN zou N. MOHR, Forsög Islandsk Naturh. 1786, p. 104, een *Acarus palidum* beschrijven. Raadpleegt men genoemd werk, dan vindt men: *Phalangium pallidum*.

Aranea coccinea GRONOW 1778.

Blattea surinamensis MARTINI 1775.

Hydrachna aquaticus LATREILLE 1795; *coccinea* SHAW 1799; *ellyptica* GOEZE 1778; *furcata* GOEZE 1778; *sinipes* GOEZE 1778; *truculenta* GOEZE 1778.

Pediculus acaroides PALLAS 1772; *acaroides* PALLAS 1784); *muscae fenestralis* GOEZE 1776; *pari majoris* LINNÉ 1759.

Ricinus aldrovandi (Anon) 1758; *minutissimus* FERMIN 1769.

Trombidium cancriformis MÖLLER 1795; *coleoptratum* RATHKE 1799; *inermis* RATHKE 1799; *loricatum* RATHKE 1799; *notatum* RATHKE 1799; *ovale* O. F. MÜLLER 1776 (N.B. niet *ovalis*); *punctiforme* RATHKE 1799; *truncatum* FABRICIUS 1796; *vittatum* RATHKE 1799.

Arnhem.

A. C. OUDEMANS.

Acarologische Aanteekeningen XCVIII.

Beaurieuia nov. gen. Van G. G. DE BEAURIEU verscheen in 1764 zijn Abrégé de l'Histoire des Insectes, &c., waarin ook *Acari* besproken worden.

In het Tijds. Ent. v. 45. p. 24. Sept. 1902 gaf ik de diagnose van het nieuwe genus *Neopodocinum* met *jaspersi* nov. spec. ♀ als type; waarvan de beschrijving en de afbeelding l. c. p. 25. t. 2. f. 31–33 te vinden zijn.

In de Ent. Ber. v. 1. n. 14. Nov. 1903. p. 100 luidde een gedeelte der nieuwe diagnose: „♂ met, ♀ zonder ambulacra aan poot I”. — Dat dat eene ongerijmdheid inhield,